

stem. Man er nemlig efterhaanden mere og mere kommen til den Anskuelse, at Kolera-
sygdommens Inkubationsperiode er længere,
end man i tidligere Tider troede. Tidligere
var man tilbøielig til at tro, at den ikke
strakte sig over mere end et Par Dage, saa
at, naar der var hængaaet et saadant Tid-
rum, siden et Menneske havde været i For-
bindelse med kolerasmittet Sted eller Per-
son, og han da ikke var syg, troede man, at
der ikke var videre Fare til Stede, men
i denne Henseende have Anskuelserne
forandret sig en hel Del, og nu er
man tilbøielig til at tro, at Inkubations-
perioden kan udstrækkes endog saa til en halv
Snes Dage. Det har altsaa til Følge dels,
at naar der skulde være en betryggende Ob-
servation, maatte den være meget længere,
end man tidligere havde tænkt sig, og dels,
at selv om et Skib kommer temmelig lang-
vejs fra, og der ingen Syge har været om
Bord paa Reisen, er det ikke saa sikkert, som
man tidligere troede, at der ingen Fare kan
udspringe derfra. Derfor bragtes det i For-
slag, at man skulde indføre et Kvarantæne-
system mod Kolera, som bestod i, at man
skulde have Ret til ikke blot at affondre de
Syge og gjøre dem til Gjenstand for Be-
handling paa isolerede Steder, men ogsaa
formene de Sunde at sætte sig i Forbindelse
med Land og Omverdenen i saa lang Tid,
som det anses fornødent, for at man skal
kunne forvise sig om, at de ikke bære Syg-
dommen i sig, og denne Tid mente man at
maatte sætte til 10 Dage, deri medberegnet den
Periode, der er hængaaet, medens Skibet var paa
Reise. Disse Bestemmelser maatte jeg anse
det for nødvendigt at lade udgaa strax.
Intet Menneske kunde jo dengang vide, hvor
vidt Kolera-sygdommen vilde brede sig, og
hvor nær den vilde rykke os paa Livet, og
som Følge deraf udvirkede jeg Hans Maje-
stæts Kongens Samtykke til, at disse Be-
stemmelser under 12te September d. A. ud-
gik som foreløbig Lov. Det ene Diemed,
jeg har med dette Lovforslags Fremføttelse,
er altsaa, at efterkomne Bestemmelsen i
Grundlovens § 25 om foreløbige Loves
Forelæggelse for den først sammentrædende
Rigsdag, hvilket altsaa i dette Tilfælde sker
paa den Maade, at den foreløbige Lovs
Indhold er optaget i det Lovforslag, jeg
her har den Være at fremsætte for Thinget.
Men foruden det, der saaledes stammer fra
den foreløbige Lov, er der tillige gjort For-
slag til et Par nye yderligere Bestemmelser
i det Lovforslag, her fremsættes, foranlediget
ved, at siden September har Sygdommen
viist sig en hel Del nærmere ved os, nem-
lig i det nordlige Frankrig, og dette har

maattet henlede Tanken paa, hvilke For-
holdsregler der maatte være nødvendige,
naar Sygdommen maatte naa vore Nabo-
lande, og navnlig henlede Opmærksomheden
paa det Spørgsmaal, om der ikke for os
maatte være Anledning til, ligesom det er
sket i andre Lande, at træffe visse Forholds-
regler med Hensyn til Kommunikationen til-
lands. Hele den ældre Kvarantænelovgiv-
ning er jo nemlig i den Henseende, om man
tør udtrykke det saaledes, saa ensidig, at den
kun har rettet sin Opmærksomhed paa For-
bindelser tilhøs, men derimod ikke har Die
for eller maasse har anset det for umuligt
at gjøre Noget overfor den Fare, der kunde
opstaa for Sygdommens Indførelse tillands.
De nye Bestemmelser i Lovforslaget gaa
altsaa navnlig ud paa at bemyndige Re-
gjeringen til at iværksætte visse Forholds-
regler overfor Forbindelsen tillands, For-
holdsregler, hvilke der, som sagt, ikke er
Spørgsmaal om at træffe nu, idet man,
saa længe Thykland ligger imellem os og de
Steder, hvor Kolera-sygdommen hersker, vel,
hvad Forbindelsen tillands angaar, tør slaa
sig til Ro med de Foranstaltninger, som
dette Land træffer paa sin Grændse, men
for det Tilfælde, at Sygdommen skulde ud-
brede sig i dette vort Naboland, og navnlig
den Del deraf, der staar i hyppigere For-
bindelse med Danmark, altsaa navnlig i det
nordlige Thykland, er det efter Sundheds-
kollegiets Formening nødvendigt, at Re-
gjeringen har Bemyndigelse til at træffe
visse Forholdsregler i saa Henseende, og disse
ere optagne i Lovforslaget. De bestaa navn-
lig i, at man ikke blot, som bestemt i Kva-
rantæneloven af 1880, skal være berettiget
til at forbyde Indførslen af uvasket Linned,
Klude, Aldtøi og Sligt, naar disse Ting op-
træde som Handelsvarer, men ogsaa være
berettiget til at forbyde Indførslen deraf
som Bestanddele af Passagerers Reise gods, det
vil altsaa sige, at Folk maa kun være forsynede
med vasket Tøi, naar de komme til Grænd-
sen, og det uvaskede Tøi, de maatte være i
Besiddelse af, maa de enten sende
tilbage eller tillade, at det til-
intetgjøres. Og den anden Forholdsregel,
søm med Hensyn til Landgrændsen tænkes
iværksat, er, at Regjeringen skulde bemyndiges
til at lade foretage Efterhyn af de ad de
sædvanlige Kommunikationsveie indpasserende
Passagerer, hvilket i Særdeleshed er praktisk
med Hensyn til Jernbaneforbindelsen ved
Bamdrup, og at man derfor skal være be-
rettiget til at tage under Behandling og at
isolere saadanne Personer, som findes at
lide enten af udtalt Kolera eller af de For-
løbere af Sygdomme, som efter Erfaringens